Dosar nr. 4-23152662-38-4-27102023 (4-121/2023)
Moraru Vasile - art. 318 alin. (1) Cod contravențional

H O T Ă R Â R E
ÎN NUMELE LEGII

14 decembrie 2023 **or.Telenești**

Judecătoria Orhei sediul Telenești

Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Gheorghe Ciobanu
Grefier – Rodica Negruță
Cu participarea:
- Agentului constatator, executorul judecătoresc – Ruslan Cernica

În lipsa:
- Persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional – Moraru Vasile

a examinat în ședință de judecată publică, cauza contravențională pornită în baza Procesului-verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator în persoana executorului judecătoresc Ruslan Cernica, în privința lui Moraru Vasile, născut la *****, cetățean al Republicii Moldova, IDNP *****, domiciliat în satul *****, în baza art.318 alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova.

A C O N S T A T A T :

La 27 octombrie 2023, executorul judecătoresc Ruslan Cernica s-a adresat în instanța de judecată cu demersul privind examinarea procesului-verbal cu privire la contravenție perfectat la 06.03.2023 în cadrul dosraului de executare nr. 125-46/22 și sancționarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, Moraru Vasile, născut la *****, IDNP *****, pentru neexecutarea documentului executoriu nr. 2-619/22 din 17.10.2022 emis de către Judecătoria Orhei sediul Telenești cu privire la încasarea de la Moraru Vasile în beneficiul creditorului BC EXIMBANK SA datoria în sumă de 14434,45 lei.

Ca urmare, acțiunile lui Moraru Vasile au fost calificate de către executorul judecătoresc conform art. 318 alin. (1) Cod contravențional.

În motivarea demersului executorul judecătoresc a indicat că, spre executare a parvenit documentului executoriu nr. 2-619/22 din 17.10.2022 emis de Judecătoria Orhei sediul Telenești, prin care s-a dispus încasarea de la Moraru Vasile în beneficiul creditorului BC EXIMBANK SA a datoriei în sumă de 14434,45 MDL.

Ca urmare debitorul Moraru Vasile n-a achitat datoria către creditorul BC EXIMBANK SA, motiv din care ultimul, la 23.12.2022 a depus la executorul judecătoresc Cernica Ruslan spre executare silită documentul executoriu nr. 2-619/22 din 17.10.2022.

Prin încheieri, debitorul a fost obligat să execute obligația prevăzută în documentul executoriu, în termenul prevăzut de legislație, iar ca urmare debitorul Moraru Vasile nu a întreprins nimic și nici nu a informat executorul judecătoresc despre acțiunile întreprinse. Procedura de executare declanșată la cererea creditorului și încuviințată în baza documentului executoriu prezentat spre executare, a fost asigurat de către executorul judecătoresc și întreprinse un șir de acțiuni în vederea executării cu succes a documentului dat.

Astfel, urmare a măsurilor întreprinse au fost aplicate măsuri de asigurare a executării, fiind emisă în acest sens încheierea nr. 125-46/22 din 23.12.2022. Până în prezent un rezultat la toate acțiunile sus indicate nu s-a stabilit, dat fiind faptul că debitorul în mod direct se eschivează de la executarea hotărârii sus indicate, menționând că intenționat nu a achitat datoria, conform înscrisului făcut de către acesta în procesul-verbal cu privire la contravenție din 06.03.2023.

Prin urmare, executorul judecătoresc și-a conturat pe deplin rolul activ în cadrul procedurii de executare, având responsabilitatea legală de a-l înștiința pe debitor despre existența documentului executoriu și mențiunea încadrată în aceasta, de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, debitorul, în continuare, intenționat, fără a ține seama de decizia instanței, tratează oarecum cerințele executorului judecătoresc, manifestând impasibilitate împrejurărilor la care este solicitat. Reieșind din faptul că s-au epuizat toate acțiunile posibile pe marginea procedurii de executare, prezenta hotărâre devine imposibilă de-a fi executată ținând cont de atitudinea debitorului prin care își manifestă dezacordul total de-a executa hotărârea dată și în mod vădit nu se supune cerințelor înaintate de executorul judecătoresc, la moment o soluție este atragerea la răspundere în conformitate cu prevederile art. 318 alin. (1) Cod Contravențional, pentru neexecutarea hotărârii instanței de judecată.

În ședința de judecată executorul judecătoresc, Cernica Ruslan, a solicitat recunoașterea lui Moraru Vasile vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional și sancționarea contravenientului cu amendă în mărime de 60 unități convenționale.

Contravenientul Moraru Vasile, în ședința de judecată nu s-a prezentat, desi, coonform citației cu aviz de recepție se confirmă faptul că prin trimiterea poștală DS8007981533AS s-a asigurat înmânarea citației lui Moraru Vasile pentru a se prezenta în ședința de judecată din data de 04 decembrie 2023 ora 15:00 minute, considerente din care instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Instanța de judecată, cercetând materialele cauzei, admite demersul executorului judecătoresc și constată vinovăția contravenientei Moraru Vasile de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravenționale, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Potrivit art. 8 alin. (1) Cod contravențional, *persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. (2) Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.*

Conform art. 10 Cod contravenţional, *constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.*

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesuluiverbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravenţional, *probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

Conform prevederilor art. 458 alin. (1) Cod contravenţional, *la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanţa de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

Conform prevederilor art. 318 alin. (1) Cod contravențional, *Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărîrii instanței de judecată ori a documentului executoriu menționat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare, se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale.*

Este relevant a menționa că în legislaţia Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravenţiile au fost scoase de sub incidenţa legii penale şi supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (*Zilibergerg împotriva Moldovei* (§ 35, din 01 februarie 2005), *Angel împotriva României* (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau *Ozturk împotriva Germaniei* (din 21

februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rînd organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, petentul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

De asemenea, instanţa evidenţiază că, forţa probantă a proceselor-verbale, este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putîndu-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci cînd administrează şi apreciază probatoriul (*cauza Bosoni v. Franţa*, hotărîrea din 7 septembrie 1999), în raport cu cele enunţate, art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional, cuprinde dispoziţii exprese cu privire la forţa probantă a procesuluiverbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie. La fel, instanţa reţine că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenţie, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În atare circumstanțe, întru respectarea garanţiilor sus indicate, instanţa de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie din 06.03.2023, întocmit în privința lui Moraru Vasile.

Referitor la starea de fapt constatată şi în corespundere cu art. 425 Cod Contravenţional, se reţine că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional precum:

- Proces-verbal cu privire la contravenție din 06.03.2023, care atestă circumstanțele cauzei, la întocmirea căruia a fost prezent contravenientul fapt confirmat prin înscrisul personal făcut în procesul verbal cu privire la contravenție, potrivit căruia acesta confirm că intenționat nu a achitat datoria.
- Copia titlului executoriul nr. 2-619/22 din 17.10.2022 emis de către Judecătoria Orhei sediul Telenești cu privire la încasarea de la Moraru Vasile în beneficiul creditorului BC EXIMBANK SA a datoriei în sumă de 14434,45 MDL.
- Copia încheierii din 23.12.2022 privind intentarea procedurii de executare silită nr. 125-46/22);
- Citație din 29.08.2023;
- Informație privind veniturile și proprietățile debitorului din registrele de stat.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța reține că, situația de fapt reținută în demers corespunde realității.

Astfel, pornind de la premisele legislative sus indicate instanța concluzionează că procesul-verbal al executorului judecătoresc este întemeiat.

În contextul aspectului legalității procesului–verbal, instanța de judecată reține că, acesta a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor prevăzute la art. 443 Cod Contravențional, cuprinzând toate mențiunile prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute.

Astfel, din materialele cauzei contravenţionale cercetare în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond s-a constatat că, Moraru Vasile, a săvârșit contravenția prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional și anume *neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată ori a documentului executoriu menționat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare*.

Instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

În această ordine de idei, executorul judecătoresc a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În drept, acțiunile lui Moraru Vasile au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 318 alin. (1) din Codul contravențional.

Referitor la aspectul legalităţii procesului-verbal, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atît de părţi, cît şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Or, Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

În ceea ce privește legalitatea procesului-verbal, instanţa constată că procesulverbal cu privire la contravenţie este încheiat cu respectarea dispoziţiilor legale, acesta cuprinzînd menţiunile obligatorii prevăzute de legea contravenţională sub sancţiunea nulităţii absolute şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

Prin irmare, instanţa specifică că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție din 06.03.2023, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu

trebuie exclusă. Mai mult ca atît, la examinarea cauzei, instanţa nu a stabilit că, datele înserate de executorul judecătoresc în actul examinat au fost obținute prin ilegalităţile, metodele sau încălcările enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravenţional. Astfel, probele apreciate fiecare în parte şi în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenţiei imputate făptuitorului.

Astfel, se impune a fi menționat că, instanţa nu a determinat circumstanţele prevăzute în art. 441 al Codul contravenţional, care ar înlătură procesul contravenţional.

La capitolul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenţia incriminată, instanța va ține seama de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru fapta săvârșită (se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale), dar şi de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. art. 41 – 43 Cod contravențional, şi anume, de gradul de pericol social al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele lui personale.

Or, la aplicarea sancţiunii instanţa de judecată anume ţine cont de caracterul contravenţiei comise, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei.

Totodataă, instanța nu a stabilit careva circumstanțe atenuante sau agravante.

Pentru ca pedeapsa să-şi realizeze funcțiile şi scopul, definite de legiuitor în cuprinsul art. 32 Cod contravențional, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei şi naturii sale gravităţii faptei comise, potenţialului de pericol social pe care în mod real o prezintă fapta contravențională comisă de contravenient, dar şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa sancţiunii.

Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă. Sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite si de educare a persoanelor vinovate.

Ţinând cont de prevederile art. 41 - 43 Cod Contravenţional, luând în consideraţie caracterul şi gradul prejudiciabil al contravenţiei, caracteristica contravenientului şi de circumstanţele cazului, instanța de judecată consideră necesar de-i aplicat o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale în beneficiul statului.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, *autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante*.

În conformitate cu art. art. 34, 318, 425, 460, 462, 463 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Moraru Vasile, născut la *****, IDNP ***** se recunoaște vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod Contravențional, stabilindu-i sancţiune sub formă de amendă în mărime de 40 (patruzeci) unități convenționale, echivalentul a 2000 (două mii) lei.

Se explică contravenientului conţinutul art. 34 alin. (3) Cod Contravențional, care prevede: „Contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.”

Hotărâre motivată pronunțată în ședință publică la 14 decembrie 2023.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Telenești).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Gheorghe Ciobanu**